

Sygn. akt III CSK 301/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. W.
przy uczestnictwie A. I., B. I., A. K., W. K. i J. Ż.
o wpis w dziale pierwszym księgi wieczystej nr [...],
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2016 r. - w sprawie o wpis do księgi wieczystej - Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 15 lipca 2015 r. Wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego stosowania art. 365 § 1 k.p.c. oraz art. 10 ust. 1 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece. Zdaniem skarżącej, problem prawny powstał na tle dopuszczalności uwzględnienia w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym zasiedzenia nieruchomości, które zostało stwierdzone prawomocnym postanowieniem sądu po zakończeniu postępowania, tyle że z datą zasiedzenia poprzedzającą wydanie wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie prawne wskazane przez skarżącą nie ma cechy „istotności”, wymaganej przez art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd Najwyższy wielokrotnie już wyjaśniał, że zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Jest oczywiste, że księga wieczysta ma odzwierciedlać aktualny stan prawny nieruchomości, czyli w razie kolizji miarodajny jest stan, datowany na czas najbliższy czasowi dokonywania wpisu. Skoro wyrok uzgadniający stan prawny spornej nieruchomości ilustruje jej stan występujący w 2010 r., to jest oczywiste, że „wyprzedza” postanowienie o stwierdzeniu zasiedzenia, odzwierciedlające stan prawny istniejący w roku 1987.

Zagadnienie sformułowane przez skarżącą jest zatem wyłącznie efektem jej opozycji wobec stanowiska Sądów *meriti*, nie ma natomiast cech kwalifikujących przyjęcie skargi do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).